

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำอุทาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำอุทาน คือคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ ตกใจ ตีใจ ประหลาดใจ สงสาร เจ็บปวด เป็นต้น คำอุทานมักปรากฏหน้าประโยค ในการเขียนมักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับหลังคำอุทานนั้น เช่น

- โถ! เจ้าเขี้ยวเงินไม่น่าตายเลย
- ้วย! ช่วยด้วย
- โธ! ไม่น่าเป็นเช่นนั้นเลย
- ไชโย! ฉันทสอบได้ที่หนึ่งแล้ว
- โอโฮ! แต่งตัวสวยจัง
- ตายจริง! ลืมแว่นตาอีกแล้ว
- ตายละวา! แย่แล้ว
- เชอะ! สอบได้คะแนนเองหรือ
- ทุเรศ! พุดอะไรหยาบคายอย่างนั้น

คำอุทานไม่จัดเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค กล่าวคือ ไม่เป็นส่วนหนึ่งของนามวลีหรือกริยาวลี คำอุทานทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไร ในการพิจารณาความหมายของคำอุทาน จึงต้องพิจารณาให้สัมพันธ์กับเนื้อความของประโยคที่ตามหลังคำอุทานนั้น ๆ